

[Hans Nielsen.]

man vel nok sige uden at overdrive. Man har da ogsaa set, at ansete og tænksomme Venstreførere med alle Tegn paa Forfærdelse har vendt sig mod den formastelige Tanke, som det ærede Medlem har udkastet. Jeg deler ganske den Opfattelse, som Redaktør I. A. Hansen i Roskilde har gjort sig til Talsmand for, naar han i en Artikel forudsætter, at Regeringen ved et Valg i Øjeblikket vil gaa betydeligt frem, og at Socialdemokratiet alene maaske endogsaa vil faa Flertal her i Folketinget. Jeg maa da ogsaa spørge det ærede Medlem, hvorfor skulde Regeringen have mistet sit Flertal hos Vælgerne? Røgter Regeringen ikke i Øjeblikket paa fortræffelig Maade Samfundets Interesser over for Storkapitalen? Foreligger der ikke fra Regeringen Forslag om at fratage den private Kapital Ret til gennem Nationalbanken at udnytte Befolkningen, og ser vi ikke i samme Øjeblik Oppositionen sætte alle Kræfter ind for, at Landmandsbanken kan føres fra Samfundets Interesser tilbage til den private Kapitals Interesser? Jeg fristes til at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og andre ligesindede, om de virkelig er saa naive at tro, at den danske Landbostand, der i Øjeblikket synker i Knæ under Penge magten og under Renteslaveriet, falder i Henrykkelse ved Tanken om, at den fede Landmandsbank skal udleveres til Hovedstadens Millionærer. Jeg tror det ikke. Jeg tror, de Herrer spekulerer fuldstændig forkert. Den store Befolkning, der er afgørende ved Valgene ude i Landet og i Byerne, har sikkert Tankerne og Hjertet hos Regeringen i dette Spørgsmaal, medens den vender sig med Forfærdelse fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Krag.

Jeg maa videre spørge: Har al Lovgivning i denne Samling ikke drejet sig om Kriseforanstaltninger, som paa forskellig Maade kunde komme det danske Landbrug til Hjælp, samtidig med at man søgte at begrænse Arbejdsløsheden? Jeg henviser til de Foranstaltninger, der er truffet for at hæve Prisen paa Sukkerroer, paa Kartofler, paa Smør og Kød, paa Bestræbelserne for at regulere Svineproduktionen, paa Bestræbelserne for at lette de tyngende Skattebyrder, som hviler paa det danske Landbrug, og de tunge Renter, Bestræbelserne for at hjælpe de Skyldnere, som ikke har været i Stand til at betale forfaldne Renter og Afdrag. Jeg ved vel, at man fra anden Side vil sige, at dette ikke er tilstrækkeligt, og deri kan man vel have

nogen Ret, men det afsvækker ikke den Kendsgerning, at der er truffet meget store Hjelpeforanstaltninger her i Landet, større, end man har gennemført i andre Lande, netop til Støtte for det Erhverv, som har været særlig haardt ramt af Krisen.

Ogsaa over for Arbejdsløsheden er der gennemført vigtige Kriseforanstaltninger gennem Socialreformen og Hjælp til de arbejdsløse. Mange Penge har dette kostet. I Øjeblikket kan man ikke gøre Millionerne op i Kroner og Øre, men engang, naar Regnskabet for alle disse Kriseforanstaltninger foreligger, vil det vise sig, at det danske Samfund ikke sad med Hænderne i Skødet og saa ligegyldigt til hverken over for Landbruget eller over for de arbejdsløse.

Ogsaa over for Erhvervslivet er der ydet direkte Støtte, saa langt som det har været muligt at komme frem. Paa alle Maader har man søgt at fremme vor Eksport saavel af Landbrugets som af Industriens Produkter, og Regeringen har sammen med Erhvervslivets Organisationer gjort sit bedste for at erobre nye Markeder. Den nyligt udkomne Statistik over vor Udførsel i de første 3 Maaneder af indeværende Aar frembyder adskilligt af Interesse. Ikke alt i denne Beretning er glædeligt. Vi ser med Beklagelse, at vor Eksport til vore to største Kunder, Storbritannien og Tyskland, har været dalende i Forhold til i Fjor, nemlig med 14 Mill. Kr. Det er desværre et betydeligt Beløb, denne Eksport er gaaet tilbage med. Men til Gengæld viser Eksportstatistikken for en Række andre Lande, hvortil vi hidtil kun har haft en mindre Afsætning, nu en betydelig Fremgang, saaledes at det samlede Beløb, vi har faaet hjem, til Trods for de lave Priser paa Smør og Æg, kun er 4 Mill. Kr. mindre end i Fjor. Denne Udvikling er et talende Vidnesbyrd om, at saavel det private Erhvervsliv som Udenrigsministeriet og Handelsministeriet har bestræbt sig for at vedligeholde den i Forhold til Landets Størrelse enestaaende store Udførsel, som hidtil har været i Stand til at holde vort Folk paa et højt økonomisk Niveau. De Bestræbelser, Lovgivningsmagten har udfoldet for at stimulere det hjemlige Erhvervsliv, har i høj Grad bidraget til, at Arbejdsløshedstallet i indeværende Aar har været langt mindre end i Fjor. Loven om Udlaan til Fremme af Erhvervsinteresser, der stiller nye Millioner til Raadighed for Erhvervenes Udvikling, vil forhaabentlig bevirke, at den kommende Tid vil bringe et nyt Opsving for den voksende Industri og for vort Haandværk, samtidig med at den